

РЕШЕНИЕ

№ 42193

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **9107** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от П. Р. Б., срещу Решение № 2573/10.07.2025 г. постановено по НАХД № 18100 по описа за 2024 г. на СРС, 1-ви състав.

В касационната жалба се излага становище за незаконосъобразност на постановено решение, в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. иска се отмяна на въззивното решение и на издадения електронен фиш.

Ответникът-СДВР, редовно уведомен не изпраща представител. В депозиран писмен отговор оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение което да остави в сила решенето на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащо на съдебен контрол решение, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

С Електронен фиш Серия К № 5985833/07.06.2022г. на СДВР на касатора, на основание чл.189, ал.4 вр.чл.182, ал.4 вр.ал.2, т.5 от ЗДвП, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил електронния фиш. За да постанови своя съдебен акта, въззивната инстанция е събрала необходимите гласни и писмени доказателства, приобщила ги е по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е приел, че в нарушението и неговия извършител са безспорно установени. Също така е счел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения от процедурно естество, с които да е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Районният съд е изяснил подробно фактическата обстановка по делото, която се споделя и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Решаващият съд е събрал и анализирал надлежно събраните доказателства за преминат технически преглед и за използването на техническото средство. Приел е, че обжалваният електронен фиш е издаден от компетентна държавна институция – Столична дирекция на вътрешните работи и съдържа всички реквизити, изискуеми съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, като са посочени още времето на извършване на нарушението, пътя, отворен за обществено ползване, по който се е движел автомобилът, и конкретното място, където е установено превишението на скоростта, както и действащото ограничение на скоростта – 80.00 км/ч. Според СРС мястото на извършване на нарушението е посочено ясно и конкретно, като е посочено населеното място, пътят, отворен за обществено ползване, по който се е движел автомобилът, като е и индивидуализирано с посочване на точния административен адрес.

Решаващият състав на РС е формирал изводите си въз основа на изцяло изяснената от него фактическа обстановка, след като е обсъдил всички обстоятелства по делото, установяващи се от събраните писмени доказателства, както и наведените от страните доводи и възражения. При постановяване на обжалваното решение правилно е приложен материалния закон. СРС не е нарушил процесуалните правила относно събирането на допустимите и относими към спора доказателства, и е събрал по делото такива, установяващи наведените като спорни в производството пред него факти.

Мотивите на СРС се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

За съда е несъмнено, че касаторът е осъществил нарушение на ЗДвП на посоченото в санкционния акт място, поради което законосъобразно констатираното превишаване на скоростта е посочено като нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Като санкционна норма в ЕФ е посочена разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, според която, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

Съгласно § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП, „повторно“ нарушение е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 – в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач.

Административнонаказателната отговорност на касационния жалбоподател е ангажирана на основание чл. 189, ал. 4, във вр. чл.182, ал.4 във вр. с ал. 1, т. 3 от ЗДвП, т. е. за деяние, извършено при условията на повторност, като в ЕФ наличието на този елемент от фактическия състав на

деянието е основано на влязъл в сила електронен фиш Серия К № 4394782.

Настоящият съдебен състав обаче констатира, че с последните изменения с ЗДвП /обн. ДВ, бр. 64 от 5.08.2025 г., в сила от 7.09.2025 г./ е отпаднала наказуемостта за повторни нарушения по чл. 182, ал. 1, т.3 от ЗДвП, предвидена в разпоредбата на чл.182,а л.4 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението. В действащата редакция на чл.182, ал.4 от ЗДвП наказание за повторно нарушение е предвидено единствено за деяния по ал. 1, т. 5 и 6, ал. 2, т. 6, ал. 3, т. 6. При това положение несъмнено е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение е безспорно установено, за него следва да се наложи закон за по-леко наказуемо нарушение, т.е. санкцията по основния състав на чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП, а именно глоба от 400 лв.

По касационните оплаквания.

В разпоредба на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил, управляван от касатора, е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 43 км/ч, при ограничение на скоростта от 80 км/ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде акт за установяване на административно нарушение и след това наказателно постановление, т. е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

В съставеният електронен фиш, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере какво е нарушението, което е извършил. Дори и да се приеме, че е допуснато нарушение от процедурно естество с несъставянето на АУАН, това по никакъв начин не е ограничило правото на защита на касатора, съответно не е пречило възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание, какъвто настоящия случай не е. Ясно е посочена нарушената правна норма. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и че нарушението е извършено извън населено място, пътят, по който се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, като е представена и

заповедта, с която е одобрен образец. С оглед изложеното, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещи до неговата отмяна. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

За пълнота на горните мотиви, разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т. е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

При това положение решението на районния съд следва да бъде отменено, а тъй като в случая настоящото производство е по реда на чл.226 АПК, с оглед разпоредбата на чл.227, ал.1 АПК, касационната инстанция следва да измени процесния електронния фиш серия К №9062401 съобразно изложеното по-горе.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл.222,ал.1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2573/10.07.2025 г. постановено по НАХД № 18100 по описа за 2024 г. на СРС, 1-ви състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш Серия К № 5985833/07.06.2022г., издаден от СДВР като преквалифицира деянието от нарушение по чл. 182, ал. 4 вр.с чл.182, ал.2, т.5 от ЗДвП в нарушение само по чл. 182, ал.2, т.5 от ЗДвП и на това основание НАМАЛЯВА размера на глобата от 800 лв на 400 /четиристотин/ лева, наложена на П. Р. Б., ЕГН [ЕГН] от [населено място].

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :